

forskning, der ville komme under det jordbrugs- og veterinærvidenskabelige forskningsråd.

Bernhard Baunsgaard (RV) var ligeledes velvillig over for forslaget. Han var ikke sikker på, at man var gået langt nok i koncentrationen af de forskellige råd.

Morten Lange (SF) fandt, at bevillingerne burde være 2 eller 3 gange så høje som de nuværende, for at de kunne være nogenlunde rimelige. Han havde svært ved at se forskningens fællesudvalgs plads ved siden af forskningsrådets centraludvalg. Rask-Ørsted Fondet burde endvidere have været foreslået ophævet. Forslagets hovedindhold fandt han særdeles konstruktivt.

Hanne Reintoft (VS) kunne principielt støtte forslaget. Hun var bange for, at professorerne ville få for stor indflydelse på sammensætningen af rådene. 80 pct. af lærerkræfterne ved universiteterne var ikke professorer. Universiteterne og de højere læreanstalter skulle være særdeles velegnede arbejdspladser til gennemførelse af et højt udviklet medlemsdemokrati.

Det nedsatte udvalg indstillede lovforslaget til vedtagelse med enkelte af ministeren foreslåede ændringer. Tidspunktet for lovens revision blev foreslået fremrykket fra 1972-73 til 1971-72. Et ændringsforslag tydeliggjorde det enkelte forskningsråds kompetence, og et andet fremhævede centraludvalgets koordinerende karakter. Det fremgår af betænkningen, at udvalget særlig har lagt vægt på at få kompetenceforholdet mellem det enkelte forskningsråd, Forskningsrådenes Centraludvalg og Forskningens Fællesudvalg nærmere præciseret. Undervisningsministeren har over for udvalget givet tilsagn om, at der vil blive fastsat regler om samarbejdet mellem Centraludvalget og Forskningens Fællesudvalg, herunder at disse mindst én gang årlig holder et fælles orienterende møde.

Om de enkelte forskningsråds kompetence hedder det:

„Udvalget har lagt vægt på, at der fastsættes begrænsninger i de enkelte forskningsråds kompetence. Ministeren har i den anledning givet tilsagn om at fastsætte følgende begrænsninger:

1. Rådene bør ikke selv kunne være ansvarlige for forskning, der finansieres af rådene. Hvor bevillingerne ikke gives til en bestående institution, bør de ydes til en forsker, en gruppe af forskere eller en ad hoc nedsat bestyrelse som ansvarlig over for rådet for bevillingernes anvendelse.
2. Rådene kan ikke uden undervisningsministeriets godkendelse bevilge midler til opførelse af bygninger eller til væsentlige ombygninger.
3. Forskningsrådene kan ikke uden undervisningsministeriets godkendelse oprette forskerstillinger eller yde forskere honorarer eller lønninger, der ikke er knyttet til udførelsen af bestemte forskningsopgaver.